वत्से मदनलेखा 'इयं देया 'अन्यस्मै न कन्यका,
एषा ह्य् अशोकदत्तस्य भार्या जन्मान्तरार्जिता । 167
तच् च श्रुत्वा प्रबुध्य 'एव गत्वा प्रत्यूष एव च
स्वयं तत्प्रत्ययाद् वत्सां समाश्वासितवत्य् अहं । 168
इदानीं च 'आर्यपुत्रेण स्वयम् एव मम 'उदितं
तस्मात् समेतु तेन 'असौ वृत्तेन 'इव 'आर्तवी लता । 169
इत्य् उक्तः प्रियया प्रीतः स राज्ञा रचितोत्सवः
आहूय 'अशोकदत्ताय तस्मै तां तनयां ददौ । 170
तयोश् च सो ऽभूद् राजेन्द्रपुत्रीविप्रेन्द्रपुत्रयोः
संगमो ऽन्योन्यशोभायै लक्ष्मीविनययोर् इव । 171
ततः कदाचिद् राजानं तं देवी वदति स्म सा
अशोकदत्तानीतं तम् उद्दिश्य मणिनूपुरं । 172
आर्यपुत्र 'अयम् एकाकी नूपुरो न विराजते,
अनुरूपस् तद् एतस्य द्वितीयः परिकल्प्यतां । 173
तच् छ्रुत्वा हेमकारादीन् आदिदेश स भूपतिः,
नूपुरस्य 'अस्य सदृशो द्वितीयः क्रियताम् इति । 174
ते तन् निरूप्य जगदुर्, न 'ईदृशो देव शक्यते
अपरः कर्तुम्, एतद् धि दिव्यं शिल्पं न मानुषं । 175
रत्नानि 'ईदृशि भूयांसि न भवन्त्य् एव भूतले,
तस्माद् एष यतः प्राप्तस् तत्र 'एव 'अन्यो गवेष्यतां । 176

Digitized by Google